

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:
BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 14, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 21. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 stycznia 1938 r. o wyznaczeniu terminów zebrań wyborczych i pierwszego zebrania pełnomocników w Kieleckim Towarzystwie Kredytowym Miejskim.

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR 7 DZIENNIKA USTAW, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 5 LUTEGO 1938 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA:

Poz. 37 — *dotycząca zwalczania handlu kobietami pełnoletnimi, podpisana w Genewie dnia 11 października 1933 r.*

Poz. 38 — *Oświadczenie rządowe z dnia 29 stycznia 1938 r. w sprawie złożenia przez Polskę i inne państwa dokumentów ratyfikacyjnych oraz zgłoszenia przystąpienia do konwencji międzynarodowej z dnia 11 października 1933 r., dotyczącej zwalczania handlu kobietami pełnoletnimi.*

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Poz. 39 — *z dnia 22 stycznia 1938 r. o zmianie granic powiatów: ostrowskiego, kępińskiego i krotoszyńskiego w województwie poznańskim.*

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 40 — *Poczt i Telegrafów z dnia 17 grudnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie utworzenia bezzwrotnych stypendiów dla studentów szkół wyższych.*

Poz. 41 — *Skarbu z dnia 24 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanię 1937/38 r.*

Poz. 42 — *Przemysłu i Handlu z dnia 25 stycznia 1938 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 10 listopada 1937 r. o wykonywaniu nadzoru oraz bezpośredniego dozoru nad kotłami parowymi.*

Poz. 43 — *Przemysłu i Handlu z dnia 26 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zmianie przepisów, dotyczących egzaminu na czeladnika.*

Poz. 44 — *Sprawiedliwości z dnia 26 stycznia 1938 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 31 października 1933 r. o pieczęciach notariuszów i organów izb notarialnych.*

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

21.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 stycznia 1938 r.

o wyznaczeniu terminów zebrań wyborczych i pierwszego zebrania pełnomocników w Kieleckim Towarzystwie Kredytowym Miejskim.

Na podstawie § 136 statutu Kieleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w brzmieniu, ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1937 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 593) wyznaczam:

1) terminy zebrań wyborczych członków Kieleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, celem dokonania wyboru pełnomocników:
dla Okręgu Wyborczego I — na dzień 5 marca 1938 r., o godz. 19,
dla Okręgu Wyborczego II — na dzień 6 marca 1938 r., o godz. 17,
dla Okręgu Wyborczego III — na dzień 7 marca 1938 r., o godz. 19,
w Kielcach, w lokalu Towarzystwa;

2) termin pierwszego zebrania wybranych pełnomocników tego Towarzystwa — na dzień 14 kwietnia 1938 r. o godzinie 18-ej w Kielcach w lokalu Towarzystwa.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oO—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wczoraj w godzinach popołudniowych przybył samochodem do Krakowa Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki wraz z otoczeniem. Na Zamku powitali Pana Prezydenta Rzeczypospolitej wojewoda krakowski dr Tymiński, dowódca O. K. gen. Narbutt-Łuczyński, prezydent miasta dr. Kaplicki, po czym Pan Prezydent zajął swe apartamenty na Zamku wawelskim.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął wczoraj po południu na Zamku wawelskim delegację w osobach: d-cy O. K. gen. Narbutt-Łuczyńskiego, prezydenta m. Krakowa dr M. Kaplickiego, b. wojewody lwowskiego płk. Wł. Beliny-Prażmowskiego i wiceprezesa zarządu okr. Legionistów dyr. Strojka.

Delegacja przybyła w sprawie budowy domu im. Józefa Piłsudskiego w Oleandrach.

—oO—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dniu wczorajszym Pan Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął kolejno: delegację rolników z pow. siedleckiego z posłem Szumowskim i starostą Gulińskim na czele, delegację posłów i senatorów z woj. poznańskiego w osobach sen. Głowackiego oraz posłów Wróblewskiego i Szymańskiego, następnie sen. Rudowskiego, z kolei senatora Wiesnera, wreszcie posła Karśnickiego.

Wyjazd regenta Węgier adm. M. Horthy'ego z wizytą do Polski.

Regent Horthy wyjechał z Budapesztu o godz. 22.05 pociągiem specjalnym do Krakowa. Regentowi, który udaje się do Polski wraz ze swym synem Stefanem, towarzyszą: minister spraw zagranicznych Kanya, szef kancelarii cywilnej Regenta Uray, szef kancelarii wojskowej generał dywizji Keresztes-Fischer, szef gabinetu ministra spraw zagranicznych hr. Csaky, dyrektor polityczny w m. s. z. baron Bakach-Besseney, kwatermistrz ppłk. Brunswick, oraz adiutanci. Regent odjechał dworskim pociągiem specjalnym, noszącym nazwę „Turán”. Pociąg ten składający się z 6-ciu wagonów ustawiono na pierwszym torze dworca wschodniego. Na ciemno-zielonych ścianach wagonów widnieją herby Węgier. Poczekalnia dworca bogato przystrojona kwiatami. Z poczekalni do pociągu prowadzi czerwony dywan. Już o godzinie 21 min. 30 poczęli gromadzić się dostojnicy państwowi, celem pożegnania regenta. Przybywają kolejno wszyscy z wyjątkiem przebywającego na urlopie ministra sprawiedliwości Lazara, członkowie rządu z premierem Daranyi, wiceprzewodniczący izby wyższej baron Radvanszky, wiceprzewodniczący izby posłów Bobory, naczelny dowódca armii węgierskiej gen. Sonyi, szef sztabu głównego generał Ratz, podsekretarz stanu ministerstwa spraw zagranicznych baron Apor, nadburmistrz miasta Budapesztu Karafiath, burmistrz Szendy, prezydent policji państwowej Eliasy, prezydent kolei państwowych Senn. W zastępstwie nieobecnego posła R. P. w Budapeszcie, który już przed kilku dniami wyjechał do Polski, placówki polskie re-

prezentowali: sekretarz poselstwa dr Mycielski i konsul Namysłowski. Na dziesięć minut przed odejściem pociągu, przybył na dworzec regent Horthy w towarzystwie małżonki i syna Stefana. Regent ubrany jest w granatowy mundur admirałski. W przejściu, prowadzącym do poczekalni, meldują się regentowi szefowie kancelarii cywilnej i wojskowej. Po przywitaniu się ze wszystkimi zebranymi, wyszedł regent na peron i po krótkiej rozmowie wsiadł do wagonu, oczekując w oknie odejścia pociągu. Punktualnie o godz. 22.05 pociąg opuścił dworzec.

Zamek na Wawelu oraz katedra wraz z otoczeniem są pięknie udekorowane flagami o barwach państwowych polskich i węgierskich. Z Zamku królewskiego powiewa sztandar Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. W godzinach wieczornych cały Zamek Królewski, podobnie, jak wszystkie inne monumentalne gmachy historyczne Krakowa, zostały pięknie iluminowane reflektorami.

Wczoraj wieczorem pociągami z różnych stron województwa krakowskiego przybywają liczne delegacje, które wezmą udział w uroczystym powitaniu dostojnych gości. Na ulicach panuje b. ożywiony ruch tysięcznych rzesz publiczności, obserwujących wspaniałą dekorację miasta. Cała prasa krakowska zamieszcza obszernie pełne entuzjazmu artykuły z okazji przyjazdu regenta Horthy'ego, wspominając o serdecznych węzłach, jakie łączą na przestrzeni historii oba narody.

—oO—

Senat i Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Trzydzieste dziewiąte posiedzenie Senatu.

z dnia 4 lutego rb.

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 10-ej.

Slubowanie złożył sen. mjr. Ludwik Skibiński. Wchodzi on do Senatu z województwa poleskiego na miejsce sen. Józefa Taubego, który zrzekł się mandatu.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Sen. Pawelec referował ustawę o zmianie niektórych przepisów dotyczących **zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy państwowych i zawodowych wojskowych.**

Komisja uchwaliła szereg zmian, które łągają przepisy dekretu Prezydenta z r. 1935.

Przed wszystkim uwzględniono pewną grupę emerytów, o których rzadko się pamięta. Są to ci emeryci cywilni i wojskowi ze służby zaborczej, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku jeszcze przed powstaniem Państwa Polskiego. Ta grupa dzieli się na kilka oddziałów. Traciła ona wskutek dekretu listopadowego 10% swych emerytur. Obecnie przywraca się te 10%. Wzajemnie za to będą ci emeryci pociągani także do opłaty na rzecz Skarbu na równi z innymi. Jest to grupa nieliczna i strata Skarbu wynikająca z tej zmiany ustawy nie jest wielka.

Następna zmiana dotyczy sprawy doliczania 10 lat do wymiaru emerytury, na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej (a więc nie dotyczy to nieszczęśliwych wypadków w pełnieniu służby). Tutaj dodaje się przepis, że te 10 lat będą doliczone tylko w razie istnienia związku przyczynowego między służbą a niezdolnością do zarobkowania. Jeżeli tego związku przyczynowego nie stwierdzono, to doliczenie 10 lat może nastąpić tylko za zgodą Ministra Skarbu. Postanowienie to nie obciąża obecnych emerytów, lecz działać będzie dopiero pro futuro. Utrudni ono przedwczesne emerytowanie funkcjonariuszy.

Dalej Komisja skreśliła cały ustęp art. 2, który budził największe zastrzeżenia w Senacie i stał się przyczyną odesłania projektu napowrót do Komisji w roku ubiegłym. Chodzi o wynagrodzenie za dodatkowe zajęcie emerytów, za wszelką pracę najemną (a więc nie tylko państwową i samorządową). Ten cały przepis odpada.

Dalej postanawia się, że korzystniejszy sposób liczenia pewnych lat służby w b. państwie zaborczym przysługuje osobom odznaczonym orderem „Virtuti Militari”, lub „Krzyżem Niepodległości z mieczami”, na równi z inwalidami wojennymi.

Opłata od emerytów, którzy będą korzystali z dobrodziejstw tej ustawy, miała według pierwotnego projektu w pierwszym roku wynosić 5% od uposażenia emerytalnego, i co roku zmniejszać się o 1%, a zupełnie ustać z dniem 1 kwietnia 1942 r. Ponieważ Senat w zeszłym roku nie uchwalił ustawy, przeto, ażeby nie przesunąć tego terminu, Komisja wprowadza zmianę, że opłata wynosi w pierwszym roku 4% i tak samo kończy się 1 kwietnia 1942 r.

Ustawa ma wejść w życie dla pewnych przepisów dopiero z dniem 1 lipca 1938 r. Stało się to nie tylko ze względów budżetowych, ale przede wszystkim wskutek niemożności przepisania aż 80.000 dekretów emerytalnych przed tym terminem.

Opłaty na rzecz Skarbu nie będą płacili wszyscy emeryci, lecz tylko ci, którym wymierzono emeryturę według systemu tzw. punktowego. Są to ci emeryci, którzy poszli na emeryturę przed dniem 1 lutego 1934 r., względnie, którzy po tym terminie obrali system według punktów jako korzystniejszy dla siebie.

Efekt finansowy całej ustawy, jeżeli się uwzględni emerytów cywilnych i wojskowych wraz z emerytami Lasów Państwowych i Poczty (a więc bez przedsiębiorstw państwowych wraz z Koleją), według obliczeń Ministerstwa Skarbu, dał by rocznie emerytom 12.500.000 zł, a więc za 3 kwartały od 1 lipca 1938 r. 9.400.000 zł. Oczywiście wraz z emerytami Kolei Państwowych i innych przedsiębiorstw państwowych kwota byłaby bardzo poważna.

Ten ubytek 9.400.000 zł dla Skarbu znajduje częściowe pokrycie na podstawie opłaty od emerytur i innych postanowień projektu ustawy w sumie 4.700.000 zł. Pozostaje więc deficyt wynoszący również 4.700.000 zł. Pan Minister Skarbu przyrzekł pokrycie tego deficytu z rezerw obecnego i z dotacji przyszłego preliminarza.

W dyskusji **sen. Jagrym-Maleszewski** przypomniał, iż na Komisji zgłosił wniosek, żeby w omawianej ustawie zostawić tylko ust. 1 art. 1 i trzy ostatnie artykuły formalne, a wszystkie inne postanowienia ustawy skreślić.

Do dobrych stron omawianego projektu ustawy należy zaliczyć ust. 1 art. 1, który znosi krzywdzące emerytów postanowienia dekretu Prezydenta z 1935 r., skreślenie ustępu, który obniżał emerytury tych, którzy nie służyli w Państwie Polskim. Pomysłowym objawem jest również skreślenie ustępu, zawierającego w stosunku do emerytów zakaz pracy. Względny plusem jest zmniejszenie opłat pobieranych od emerytur.

Budzi zastrzeżenie ustęp, który mówi o doliczaniu 10 lat służby w razie utracenia zdolności do pracy w 95 proc., jeżeli ta utrata jest w związku przyczynowym ze służbą. Zbyt rygorystyczne traktowanie tego przepisu może być krzywdzące.

Do ujemnych stron należy zaliczyć utrzymanie artykułu ustanawiającego pobieranie opłat od emerytur w ciągu czterech lat oraz liczenie emerytom państw zaborczych służby wojennej pojedynczo nie podwójnie, co jest przepisem niepożądanym z tego powodu, że odbiera prawa nabyte.

Sprawa musi być załatwiona i dlatego mówca zapowiada, że mimo nie poddania pod głosowanie jego wniosku, będzie głosował za projektem ustawy wraz z poprawkami komisji.

Kończąc swoje przemówienie, mówca zgłosił wniosek, żeby przyspieszyć termin wejścia w życie ustawy i dopłatę różnic w uposażeniach emerytalnych z 1.VII. 1938 r. do 14.IV. 1938.

W odpowiedzi **P. Marszałek** oświadczył, że nie może poddać tego wniosku pod głosowanie wobec sprzeciwu Rządu, związanego z brakiem pokrycia.

Po oświadczeniu **P. Marszałka**, mówca zgłoszony wniosek wycofał i zgłosił drugi, formalny, żeby w ust. (1) art. 4 zamiast słów: „do dnia 1 kwietnia 1942 r.” wstawić słowa: „do dnia 31 marca 1942 r.”.

Sen. Zbiński zauważa, że musi zapanować zrozumienie, że Państwo nasze, borykając się z olbrzymimi trudnościami pieniężnymi, robi i tak duży wysiłek, przeznaczając miliony na emerytury.

Marszałek Prystor zarządza głosowanie początkowo nad zmianami wprowadzonymi przez Komisję Budżetową Senatu, następnie nad zmianą, proponowaną przez sen. Maleszewskiego. Projekt ustawy ze zmianami powyższymi zostaje uchwalony przez Senat.

Sen. Wróblewski wygłosił następnie sprawozdanie o projekcie uproszczonego postępowania przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntu na terenie sądu apelacyjnego krakowskiego i lwowskiego (z wyłączeniem obszaru sądu okr. Kielce). Projekt odnosi się do dwóch wypadków: 1) gdy drobny rolnik zgłasza się jako nabywca działki przy parcelacji nieruchomości ziemskich i 2) gdy chodzi o zaciągnięcie przez drobnego rolnika pożyczki na spłaty rodzinne.

Ustawa wprowadza postępowanie uproszczone dla uzgodnienia istniejącego stanu faktycznego z hipotecznym.

Komisja Prawnicza skreśliła z projektu w brzmieniu sejmowym art. 4 o obniżeniu opłat notarialnych o 50 proc. przy dokonywaniu aktów hipotecznych, objętych powyższą ustawą. Nastąpiło to na skutek oświadczenia przedstawiciela Ministerstwa Skarbu, że opłaty notarialne zostaną wkrótce obniżone o około 50 proc., tak że wejście w życie tej ustawy spowodowałoby ogólne obniżenie o 75 proc.

Senat przyjął ustawę w brzmieniu, nadanym przez Komisję Prawniczą.

Z kolei **sen. Głowacki** referował ustawę o mieniu b. niemieckich osób prawnych (prawa publicznego), których obszar działania przecięty został granicą państwową. Obecny projekt stwarza jasną podstawę dla ksiąg gruntowych na tym odcinku.

Komisja senacka wprowadziła do projektu pewne zmiany redakcyjne, które upraszczają tekst i czynią go bardziej ścisłym.

Ustawę przyjęto z poprawkami komisyjnymi.

Sen. Róg referował ustawę o **przerachowaniu obligacji b. pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji, emitowanych dla budowy kolei święciańskiej.** Kolej ta została przejęta swego czasu przez P. K. P. Towarzystwo Kolei Dojazdowych w Rosji zostało znacjonalizowane. Miara przerachowania zostaje zastosowana ta sama, jak przy innych kolejach rosyjskich, mianowicie w stosunku 15 zł za 100 rb. Wszystkie razem obligacje wynoszą po przerachowaniu sumę 194.000 zł. Dotychczas zgłoszono tych obligacji na około 23.000 zł.

Ustawę przyjęto bez zmian.

Sen. Wiesner zgłosił interpelację w sprawie **utrudniania w udzielaniu kredytu na podstawie rzeczowych gwarancji osobom, których grunta są położone w strefie granicznej.**

Posiedzenie zamknięto o godz. 12.

Przemówienie **P. Ministra Poczty i Telegrafów E. Kalińskiego** na posiedzeniu Komisji Budżetowej Sejmu z dn. 29 stycznia b. r., poświęcone sprawie inwestycji:

„W ramach ogólnych założeń planu gospodarczego Rządu, resort poczt i telegrafów zamierzenia swoje na najbliższą przyszłość zawarł w 4-letnim planie inwestycyjnym.

Podstawową ideą tego planu jest powiązanie siecią kabli dalekosiężnych najważniejszych okręgów Państwa, jak Centralny Okręg Przemysłowy, Okręg Lwowski, zagłębia energetyczne i surowcowe w ten sposób, aby zapewnić pomiędzy nimi oraz stolicą możliwie najdoskonalsze połączenia telekomunikacyjne, a wreszcie związać ich całość z najważniejszymi kierunkami ekspansji gospodarczej Państwa w ogóle, a z morzem, tą naszą główną gospodarczą bramą wylotową, w szczególności.

Rozbudowie sieci kabli dalekosiężnych towarzyszyć musi równolegle unowocześnianie i rozbudowa ważniejszych sieci miejskich przez ich kabelizację i automatyzację oraz rozbudowa sieci stacyj radiokomunikacyjnych, jako nieodzowne dopełnienie bezpośrednich połączeń telekomunikacyjnych z odległymi państwami i uniezależnienie się przez to od pośrednictwa państw trzecich w tej dziedzinie.

Inwestycje te w całokształcie gospodarki przedsiębiorstwa wiążą się organicznie ze zwiększoną akcją budowlaną, której celem będzie zapewnienie odpowiednich warunków pomieszczeniowych inwestycjom technicznym i ważniejszym jednostkom eksploatacyjnym oraz zmotoryzowaniem i powiększeniem taboru przewozowego w większych miastach celem usprawnienia przewozu poczty.

Wykonanie 4-ro letniego planu inwestycyjnego resortu poczt i telegrafów obejmie wydatki na inwestycje w kwocie 163 miln. zł, z czego na budownictwo 54,5 miln. zł, na inwestycje telekomunikacyjne 106 miln. zł i środki przewozowe (wagony, samochody) 2,5 miln. zł.

W ciągu pierwszego roku realizacji planu inwestycyjnego, t. j. 1937/38, wydatki inwestycyjne wyniosły z budżetu 22.040 tys. zł, z czego na inwestycje teletechniczne 14.540 tys. zł, na budownictwo 7.630 tys. zł i środki przewozowe 470 tys. złotych.

Niezależnie od środków budżetowych zaciągnięto na inwestycje pożyczkę w wysokości 7,8 milionów zł. Z wpływów tej pożyczki 2 miln. zł przeznaczono na budowę centralnego dworca pocztowego, 1,8 na sieć napowietrzną oraz 4 miln. zł na budowę magistrali kablowej Toruń—Gdynia.

Z sum przeznaczonych w roku ubiegłym na inwestycje ukończono, jak już wspominałem, układanie kabla do Gdyni, którego częściowe uruchomienie nastąpi 1 kwietnia rb. Wybudowano szereg linii telefonicznych na obszarze Małopolski Wschodniej i Centralnego Okręgu Przemysłowego, oraz zainstalowano urządzenia telefonii wielokrotnej w celu polepszenia łączności telefonicznej pomiędzy ośrodkami gospodarczymi tych terenów i łączności ich z resztą kraju, wykończono sieć telefoniczną na terenie woj. pomorskiego, zautomatyzowano kilka sieci miejskich; w zakresie budownictwa kontynuowano budowę centralnego dworca pocztowego, oddano do użytku szereg nowych budynków, przeznaczonych na pomieszczenia instalacji technicznych i placówek; w dziedzinie komunikacji zwiększono znacznie i odnowiono mechaniczny tabor przewozowy.

Przedłożony Izbowi Ustawodawczym plan finansowo-gospodarczy na r. 1938/39, który będzie drugim rokiem realizacji planu inwestycyjnego przedsiębiorstwa, ustala kwotę wydatków z budżetu na ten cel w sumie 24.785 tys. zł, z czego na inwestycje teletechniczne przewidziane jest 13.635 tys. zł, na budownictwo — 10.550 tys. zł i zakup samochodów 600 tys. zł, oraz przewiduje nadto w omawianej właśnie ustawie 10 miln. zł.

Z projektowanej pożyczki, jak to już miałem zaszczyt nadmienić 15 stycznia, pokryte zostaną wydatki na następujące inwestycje: kabel Warszawa—Sandomierz — 5 miln. zł, kablowanie sieci miejskich i węzłów telekomunikacyjnych — 3 miln. zł i rozbudowa Państwowych Zakładów Tele- i Radiotechnicznych — 2 miln. zł.

Na pierwszym planie postawiona jest budowa kabla Warszawa—Sandomierz, jako realizacja połączenia kablowego ze Lwowem i to nietylko dlatego, żeby związać Okręg Centralny ze stolicą, ale również dlatego, aby zapewnić dostateczną ilość połączeń telefonicznych dla komunikacji ze Lwowem, poprzez który uzyskają komunikację telefoniczną zagłębia naftowe, okręg turystyczny południowo-wschodni oraz niektóre połączenia międzynarodowe.

Pilność realizacji tych połączeń przez wybudowanie kabla jest tym większa, że ilość istniejących połączeń ze Lwowem i województwami Małopolski Wschodniej, już nawet pomimo zainstalowania ostatnio urządzeń telefonii wielokrotnej, jest niewystarczająca i zmusza klientelę do wyczekiwania na zamówione rozmowy.

Poza tym realizacja tej magistrali kablowej zapewni doskonale warunki komunikacji telefonicznej i zwiąże w najbardziej współczesny sposób obszary Centralnego Okręgu Przemysłowego i okręgu lwowskiego z morzem poprzez kabel Warszawa—Gdynia. Stanowi ona zatem istotną część realizowanego obecnie programu gospodarczego Państwa.

Komplementarne znaczenie w stosunku do magistrali kablowych będzie posiadała kablowanie sieci miejskich i węzłów telekomunikacyjnych, które obejmą przede wszystkim te miasta, które leżą wzdłuż wybudowanych lub projektowanych magistrali kablowych.

Na prace te przeznaczony jest z pożyczki 3 miln. zł.

Akcja inwestycyjna przedsiębiorstwa w dziedzinie urządzeń telekomunikacyjnych wzmogła zapotrzebowanie na sprzęt teletechniczny, którego fabrykacją w kraju zajmują się prawie wyłącznie Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne.

Przeciążenie tych Zakładów wzmogło się nie tylko w związku z rozmiarami obecnych inwestycji, lecz także na skutek uruchamiania coraz to nowej produkcji sprzętu, który dotychczas w kraju wytwarzany nie był, jak np. centrale automatyczne, wzmacniaki do kabli dalekosiężnych, dalekopisy i t. p.

Utrzymanie zdolności produkcyjnej zakładów na dotychczasowym stopie uniemożliwiłoby terminową realizację planu inwestycyjnego przedsiębiorstwa w dziedzinie telekomunikacji, oraz jest konieczne ze stanowiska potrzeb obrony kraju.

Dlatego też z projektowanej pożyczki 2 miln. złotych przeznaczone zostało na rozbudowę Państwowych Zakładów Tele- i Radiotechnicznych, przy czym suma ta w całości zużyta zostałaby wyłącznie na rozbudowę tych działów produkcji Zakładów, które służą dla zaspokojenia potrzeb inwestycyjnych w dziedzinie telekomunikacji i wiążą się ściśle z realizacją planów inwestycyjnych przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, a głównie potrzeb obrony kraju.

Jak to miałem zaszczyt przedstawić Wysokiej Komisji, inwestycje, które będą prowadzone z sum uzyskanych z pożyczki, stanowią istotną część programu gospodarczego Rządu, a zarazem posiadają dużą doniosłość dla podniesienia i utrzymania poziomu obsługi telekomunikacyjnej kraju na terenach, które już w obecnej chwili tego najbardziej potrzebują.

W związku z przedstawionym stanem rzeczy mam zaszczyt w porozumieniu z P. Ministrem Skarbu wnieść pewną poprawkę formalną do projektu ustawy, mianowicie w pkt. C art. I Projektu na końcu dodaje się słowa: „oraz na udzielenie dotacji na inwestycje przedsiębiorstwa „Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne”.

Rocznik Polityczny i Gospodarczy P. A. T. 1938.

WYDAWNICTWA ROK VII.

Wkrótce ukaże się z druku wydanie ROCZNIKA P. A. T. na rok bieżący. Poszczególne działy tego wydawnictwa opracowane zostały przez wybitnych znawców ze sfer urzędowych, naukowych, społecznych i przemysłowo-handlowych, dając wszechstronne informacje o całokształcie życia polskiego.

Dzięki temu ROCZNIK nasz stał się niezbędnym praktycznym podręcznikiem w każdym biurze państwowym, samorządowym, jak również prywatnym, kancelarii adwokackiej, notarialnej, zakładzie naukowym itp.

ROCZNIK jest do nabycia w Centrali P. A. T. w Warszawie, ul. Królewska Nr 5 i Miodowa Nr 22, oraz w Oddziałach prowincjonalnych, jak również w większych księgarniach.

Cena ROCZNIKA wynosi zł 15.— za egz. oprawny (wysyłka na prowincję zł 1.—).

Wpłaty na P. K. O. konto Nr 30.131.

URZĘDOWA CEDUŁA Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 27

dnia 4 lutego 1938 roku.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie 89,72—89,25. Dolary Stanów Zjedn. 5,27—5,24½. Dolary kanadyjskie 5,26½—5,24. Floreny holenderskie 295,44—293,70. Franki francuskie 17,51—17,11. Franki szwajcarskie 122,75—121,95. Funty angielskie 26,53—26,37. Funty palestyńskie 26,20—25,95. Guldeny gdańskie 100,25—99,75. Korony czechosłow. 17,60—16,90. Korony duńskie 118,45—117,60. Korony norweskie 133,18—132,20. Korony szwedzkie 136,79—135,80. Liry włoskie 21,60—20,70. Marki fińskie 11,72—11,25. Marki niemieckie 108,00—102,00. Szylingi austriackie 99,80—98,80.

b) Czeki i wypłaty.

Amsterdam 294,70—295,44—293,96. Berlin 213,07—212,01. Bruksela 89,50—89,72—89,28. Gdańsk 100,00—100,25—99,75. Helsingfors 11,72—11,66. Kopenhaga 118,15—118,45—117,85. Londyn 26,46—26,53—26,39. Mediolan 27,83—27,69. Montreal 5,28—5,25½. New-York 5,27½—5,28¾—5,26¼. New-York telegr. 5,27½—5,28¾—5,26¼. Oslo 133,18—132,52. Paryż 17,36—17,51—17,21. Praga 18,53—18,58—18,48. Sztokholm 136,45—136,79—136,11. Tel-Aviv 26,53—26,39. Wiedeń 99,25—98,75. Zurych 122,45—122,75—122,15.

c) Monety.

Marki niemieckie 120,00—113,00.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

L. Papiery Państwowe.

b) premiowe.

W złotych za jedną sztukę.

3% Prem. Poż. Inwestyc. I em. 79,25.
3% Prem. Poż. Inwestyc. II em. 79,75.
3% Prem. Poż. Inwestyc. II em. serie 90,00.
4% Prem. Poż. Dolarowa ser. III szt. 41,75.

c) inne.

w procentach nominalu.

4% Pożyczka Konsolidacyjna 1936 r. zł. w zł. 67,00—66,50—66,75 ** — 66,00 **).
4½% Wewnętrzna Poż. Państw. 1937 r. 64,00—63,75 63,88—63,50 *).
5% Państw. Poż. Konwersyjna 1924 r. 68,00.
5% Konwers. Poż. Kolejowa 1926 r. 65,50.

II. Listy Zast. i Obl. Banków.

a) państwowych.

złotych w złocie 1927 r.

7% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 83,25.
8% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 94,00.
7% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. II-VII em. 83,25.
7% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. II-III em. 83,25.
8% Obl. Bud. B-ku Gosp. Krajowego I em. 93,00.
5½% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. II-VII em. 81,00.
5½% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. II-III i IIII em. 81,00.
5½% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. IV em. 81,00.

złotych w złocie 1924 r.

8% L. Z. B-ku Gosp. Krajowego I em. 94,00.
8% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. I em. 94,00.
5½% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. I em. 81,00.
5½% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. I em. 81,00.

III. L. Z. i Obl. Tow. Kredytowych.

b) Tow. Kred. Ziemskich.

4½% L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. w Warsz. ser. V 62,00—62,25—62,00.

c) Tow. Kred. Miejskich.

5% L. Z. Tow. Kred. M. w Warszawie 1933 r. 68,00—68,63—68,50.
5% L. Z. Tow. Kred. m. Łodzi 1933 r. 60,25—61,38—61,75.
5% L. Z. Tow. Kred. m. Piotrkowa 1933 r. 58,50—58,00.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Polski 114,50—115,00. Warsz. Tow. Fabryk Cukru ser. III 36,25. Warsz. Tow. Kop. Węgla i Zakł. Hutn. 30,50. Modrzewskie Zakł. Górniczo-Hutnicze ■ 14,00. Starachowickie Zakłady Górnicze ■ 37,75—37,50. Tow. Zakładów Żyrardowskich Sp. Akc. 73,50—71,00.

Zamienniki obliczeniowe dla papierów wartościowych i wartości kuponu bieżącego, opiewających na Zł w zł z 1924 roku, franki francuskie i funty sterlingi:
100 Zł w zł z 1924 roku = 172,00 zł.
100 Fr. francuskich — podług przeciętnego kursu transakcyjnego w czekach na Paryż z dnia transakcji.

1 Funt sterling — podług przeciętnego kursu transakcyjnego w czekach na Londyn z dnia transakcji.
Zamiennik obliczeniowy dla 8% L. Z. dolar. Tow. Kredyt. Ziemskiego w W-ie ser. 1924 roku, poręczonych przez Skarb Państwa: 1 Dolar — podług przeciętnego kursu transakcyjnego wypłaty telegraficznej na Nowy Jork z dnia transakcji.

Wartość kuponu bieżącego od 8% L. Z. dolar. Tow. Kred. Ziem. w W-wie ser. 1924 r., poręczonych przez Skarb Państwa, wartości imiennej 1000 Dolarów, na dzień 4.II 1938 = Zł 26 gr 16.

Kupon obliczany jest w wysokości 4¼% w stosunku rocznym, stosownie do komunikatu Min. Skarbu, opublikowanego w Nr 238 Monitora Polskiego z dnia 15 października 1937 r.

*) gwarantowane przez Skarb Państwa.
*) dotyczy odcinków po 100.
**) Dotyczy drobnych odcinków.
■ Oznacza, że spółka akcyjna emitowała akcje uprzywilejowane, które nie są dopuszczone do obrotów giełdowych.

URZĘDOWA CEDUŁA Giełdy Zbożowo-Towarowej w Warszawie

Nr. 23.

z dnia 4 lutego 1938 roku.

Ceny rozumieją się za towar sztandarowy względnie średniej jakości za 100 kg w handlu hurtowym parytet wagon W-wa przy dostawie bieżącej.

STANDARTY: Zyto I standart 700 g/l. II standart 690 g/l. Pszenica czerwona szklista 765 g/l z zawart. 70% ziarn szklistych, pszenica jednolita 750 g/l, pszenica zbierana 737 g/l. Jęczmień browarny 681/690 g/l, jęczmień I standart 673/678 g/l, jęczmień II standart 649 g/l, jęczmień III standart 620,5 g/l. Owies I stand. 470 g/l, owies II standart 435 g/l.

NAZWA TOWARU	Ceny orientacyjne	
	od	do
	zł gr	zł gr
Z b o ż a		
Pszenica czerwona szklista	29,00	29,50
„ jednolita	28,50	29,00
„ zbierana	28,00	28,50
Zyto I standart	21,00	21,50
„ II	—	—
Jęczmień browarny bez obrotu	21,25	21,75
„ I standart	19,75	20,00
„ II	19,25	19,50
„ III	18,75	19,25
Owies I standart	21,75	22,25
„ II	20,00	20,50
Gryka	18,00	18,50
Proso	20,50	21,00
Przetwory młynarskie		
Mąka pszenna gat. I wyciąg. 0—30% z wor.	44,00	46,50
„ „ „ I 0—50% „	41,00	43,50
„ „ „ I-A 0—65% „	38,50	40,50
„ „ „ II 30—65% „	32,00	34,00
„ „ „ II-A 50—65% „	28,00	31,00
„ „ „ III 65—70% „	25,00	28,00
Mąka pszenna pastewna z workiem	18,50	19,50
„ „ razowa 0—95% z workiem	—	—
Mąka żytnia gat. I 0—50% „	32,25	33,00
„ „ „ I 0—65% „	30,00	30,50
„ „ „ razowa 0—95% „	24,50	25,25
„ „ „ II 50—65% „	22,75	23,75
Mąka ziemniaczana „Superior” z workiem	31,00	32,00
Otręby pszenne grube z przem. stand.	16,75	17,25
„ „ „ średnie „ „ „	15,25	15,75
„ „ „ mialkie „ „ „	15,25	15,75
Otręby żytnie z przem. stand.	13,00	13,50
„ „ jęczmienne	13,75	14,25
Strączkowe, oleiste, koniczyny i inne nasiona		
Groch polny z workiem	25,00	27,00
„ victoria z workiem	28,50	29,50
Wyka jara	21,50	22,50
Peluszka	23,00	24,00
Łubin niebieski	14,75	15,25
„ żółty	15,25	15,75
Seradela 95% czystości	37,00	39,00
Rzepak ozimy z workiem	56,50	57,50
Rzepak jary z workiem	54,50	55,50
Rzepak ozimy z workiem	52,50	53,50
Rzepak jary z workiem	52,50	53,50
Siemię lniane basis 90% z workiem	48,00	49,00
Mak niebieski z workiem	91,00	93,00
Gorzycza z workiem	38,00	41,00
Koniczyna czerw. sur. bez gr. kan. z wor.	100,00	110,00
„ „ bez kan. o cz. 97% z wor.	125,00	135,00
„ „ biała surowa z workiem z wor.	200,00	220,00
„ „ bez kan. o cz. 97% z wor.	230,00	250,00
„ „ szwedzka z workiem	245,00	280,00
Przełot z workiem	90,00	100,00
Rajgras angiel. 95% cz. 90% kielk. z workiem	70,00	80,00
Koński ząb Pol.-Afr. № 2 z workiem	25,50	26,50
Nasiona buraków past. (zółte Eck. hodow.) z workiem	75,00	85,00
Nasiona marchwi pastew. (biała zielonogł.) z workiem	130,00	140,00
Artykuły pastewne i inne		
Makuchy lniane	21,25	21,75
„ rzepakowe	18,00	18,50
„ słonecznikowe 40/42%	20,00	20,50
Srut sojowy 45% z workiem	24,25	24,75
Ziemniaki fabryczne basis 18% bez obrot.	3,25	3,50
Słoma żytnia prasowana	7,25	7,75
Siano prasowane I (70/80% traw słodkich)	11,50	12,00
„ prasowane II	9,00	10,00
Tendencja i obroty:		
Pszenica obrót 18 ton, tendencja spokojna		
Zyto „ 705 ton, tendencja lekko niżk.		
Jęczmień „ 35 ton, tendencja chwiejna		
Owies „ 100 ton, tendencja spokojna		
Mąka pszenna obrót 346 ton, tendencja spokojna		
„ żytnia „ 460 ton, tendencja spokojna		
Ogólny obrót 2334 ton		
Określenie tendencji I. Określenie wyjściowe: spokojna		
II. Określenie przy zwycze cen: 1) ożywiona, 2) lekko wyżkowa, 3) zwyżkowa, 4) mocna, 5) b. mocna.		
III. Określenie przy niżce cen: 1) chwiejna, 2) lekko niżkowa, 3) niżkowa, 4) słaba i 5) b. słaba.		